

A hazai sajtótudományos gondolkodás kezdetei

Rudisch Ferenc

DE BTK; SZTE BTK

rudisch.ferenc@szte.hu

A magyarországi sajtónyilvánosság 19. század végén, 20. század elején tetőző, nyugati mintákat követő szerkezetváltozása már egy olyan differenciált, számos tekintetben professzionálisan működő sajtórendszert eredményezett, amelyet a sajtókutatás hagyományos diszciplináris keretein (sajtótörténet, sajtójog) túlmutatni kívánó megfigyelői nézőpontok is értelmezés tárgyává tehettek. Az európai trendekkel párhuzamosan haladva a tágan értett századforduló évtizedeiben ennek nyomán számos olyan magyar nyelvű munka látott napvilágot (döntően még újságírók szerzőségével), amely a korabeli sajtónyilvánosság rendszerszemléletű, holisztikus vizsgálatára tett kísérletet. E publikációs mozzanatok meglátásom szerint a két világháború között intézményesülni kezdő sajtótudomány és az ezzel szorosan összefüggő újságíróképzés bizonytalan egyetemi integrációja szempontjából is fontos előzményeknek tekinthetők. A hazai sajtótudományos gondolkodás legkorábbi időszakának tematikus csomópontjait, definíciós megközelítéseit, kérdésfelvetéseket meghatározó premisszáit és nemzetközi kontextusait vizsgáló előadásom leginkább Szomaházy István, Sajó Aladár és Róna Lajos, Biró Lajos, illetve Tápay-Szabó László ilyen irányú munkásságára fókuszál.

A Kulturális és Innovációs Minisztérium EKÖP-24-3 kódszámú Egyetemi Kutatói Ösztöndíj Programjának a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapból finanszírozott szakmai támogatásával készült.

